

CLUJUL CREȘTIN

*Hristos se naște, măriți-l;
Hristos din ceruri întâmpinați-l;
Hristos pe pământ, înălțați-vă;*

*Cântați Domnului tot pământul,
Și cu veselie laudați-l popoarelor
Că s'a preamărit*

(Din Catav. Nașterii)

CLUJUL CREȘTIN

ANUL II.

NOV.-DEC. 1936

No. 38-52

Pe pământ pace ...

Fericoitare se revarsă în sufletele credincioșilor pacea dumnezească vestită omenirii întregi de celele îngerești, în noaptea sfântă, în preajma ieslei din Viflaim, leagăn sărăcăcios a Fiului lui Dumnezeu făcut om: *Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni de bunăvoie.*

Pe pământ pace. Sfânta dumnezească Evanghelie, scumpă Bunăvestire, însetat și lung de veacuri, de o lume întreagă, chinuită de setea mistuitoare a Părintelui pierdut prin păcat. Cereasca binecuvântare cuprinde lumea întreagă. Iertare, împăcare. Pacea cea mare a Fiului lui Dumnezeu făcut om; pentru izbăvirea lumii din robia păcatului, pentru dezrobirea sufletului din puterea morții întunericului. Acesta-i darul ceriului care nu se poate prețui, pacea care, cum spune Apostolul neamurilor, întrece toată mintea. Nici nu poate cuprinde mintea noastră bogăția darului pe care îl cuprinde în sine pacea lui Dumnezeu, pacea Părintelui ceresc, în care reprimește pe fiii rătăciți adânc pe căile întunericului, la sânul părintesc într-o iertare. Singur inima însetată oftează în caldă rugăciune: Pacea Ta dă-ne-o Doamne și toate ni le-ai dat nouă.

Suntem țară creștină dealungul și dalatatul ei se ridică alare, se înalță biserici, acum când în țări nefericite unde este în toiu lupta mare împotriva duhului distrugător al satanei se prăbușesc altarele, ard bisericile și desgroapă morții din morminte pentru că au crezut în Dumnezeu și în viața sfântă și-au închinat toate pu-

terile în slujba binelui cu dragostea lui Hristos în inimi, cucernice. Sute de mii sângerează și sunt uciși mor pentru credința în Hristos, căutând să ucidă în ei pe însuși Hristos, cum a ucis Irod la Nașterea Domnului după trup zeci de mii de prunci căutând să ucidă pe Hristos Cel nou născut.

Să ne trezim cu toții și să priveghem. Ne va feri Domnul de asemenea încercare. Noi să lucrăm împreună cu Domnul și să priveghem prevenind răul. Ca fiii lumii să umblăm. Puterilor întunericului să le răspundem cu lumina lui Hristos care a răsărit și luminează tuturor. Așa să lumineze lumina voastră credința voastră în Hristos Domnul, ca văzând faptele voastră cele bune să preamărească pe Tatăl nostru cel din Ceriuri. Cu dragoste să răspundem urii, cu bine răului, cu faptele vieții noastre să dăm mărire lui Dumnezeu, să chemăm cu pilda vieții noastre pe toți să dea mărire lui Dumnezeu pentruca să domnească pace pe pământ. Pacea lui Hristos în împărăția lui Hristos. sity Library Cluj

*

Născut din acest suflet al păcii și al dragostei lui Hristos, plecat pe cărarea sa binefăcătoare, cu binecuvântarea noastră „Clujul Creștin“ a intrat de atâtea ori ca un bun prieten în casele voastre, la vatra familiilor voastre, aducând lumina lui Hristos și pacea lui.

Cu acelaș dar intră la voi de sfintele sărbători ale nașterii după trup a Domnului Isus.

Ascultați-i glasul pe cât de smerit pe atât de dulce și urmați-i sfaturile pornite din sufletul încredințat lui Hristos Domnul.

Azi vă aduce tuturor cuvântul nostru cu binecuvântarea îmbelșugată a Domnului care să vă fie vouă isvor de adevărată fericire pe care v'o cerșesc tuturor dela Mântuitorul născut lumii întregi.

Cu părintească dragoste.

Episcop IULIU

„Răsărit'a lumii-lumina cunoștinții“

La venirea în lume a Mântuitorului Isus Hristos popoarele orbecau în întineric în ceea ce privește celea mai însemnate adevăruri, de care atârnă fericirea omului atât în lumea aceasta cât și în viața viitoare.

Partea cea mai mare din omenire era așa de departe dela adevăr încât se închinau la puterile firii, se închinau la mai mulți dumnezei, cărora le făceau chipuri cioplite și le aduceau jertfe. Nu erau siguri nici de existența și nemurirea sufletului, nici de ceea ce trebuie să facă în această viață pentru a-și afla pacea și fericirea.

Cei mai înțelepți dintre oameni întrezăreau unele adevăruri de credință, dar fără nici o putere de a le dovedi.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Omul așa este zidit că dacă nu are îndrumări limpezi pentru marile întrebări ale vieții: Este Dumnezeu? Ce este Dumnezeu? Ce este omul? Care e scopul omului în lume? — nu știe cum să trăiască nici în lumea aceasta. Dacă nu cunoaște drumul care duce în cer, îl rătăcește și pe acela pe care merge pe pământ.

De aceea la venirea Mântuitorului oameni orbecau greu nu numai în jurul adevărului, ci și în jurul regulilor de viață, în jurul moralei. Și cei mai mulți erau cufundați în toate fără delegele.

Nașterea lui Hristos a „răsărit lumii lumina cunoștinții“. Adică a arătat oamenilor și ce trebuie să creadă, și ce trebuie să facă pentru a le merge bine în viață, pentru a avea liniște și pace, și pentru a putea ajunge la fericirea vecinică.

Întelepciunea omenească cu toți filosofii cari s'au arătat în lume, n'au putut să afle nici adevărul întreg, nici legea morală cea mai bună. De aceea la „plinirea vremilor“ Dumnezeu a hotărât să trimită în lume pe însuși Fiul său, care era „calea, adevărul și viața“.

De aceea Isus se numește Mântuitorul nostru. El ne-a mântuit de minciunile ce acopereau adevărurile de credință, de rătăcirile grele în care căzuse legea morală, și de moartea păcatului, dându-ne mijloace de a ne curății de ele.

Răsăritul cel de sus, a răsărit lumii lumina cunoștinții și a harului mântuirii.

Intre adevărurile vecinice descoperite de Hristos sunt unele pe cari mintea omenească nu le va putea cuprinde niciodată. Așa este taina P. S. Treimi, a Intrupării Domnului, și toate celea 7 sfinte Taine ale Bisericii.

Noi trebuie să le credem, să le ținem de adevărate și pe acestea. Trebuie să fim ca pruncii cari cred cu desăvârșire tot ce le spun părinții, deși nu au putere de a înțelege. Mântuitorul însuși ne-a spus: „De nu vă veți face ca unul dintre acești prunci mici, nu veți intra în împărăția cerurilor“.

Oamenii, ispitiți de cel rău, vecinicul dușman al adevărului, voesc să înțeleagă tocmai acestea adevăruri nepătrunse. Toată învățătura și legea lui Hristos e limpede ca soarele afară de misterele care le cuprinde. Oamenii au cum să-și mulțumească toată setea de adevăr și toată voința de a duce o viață curată și bună, din centrul doctrinei și a moralei creștine. Dar dușmanii lui Hristos nu-și bat capul cu Evanghelia. Se leagă numai de talne, se fac că ar vrea să fie creștini buni, dar îi opresc ceea ce nu înțeleg.

Ei pun mândria lor mai presus de credință și mai presus de autoritatea dumnezească. Spun că dacă nu pot înțelege, nici nu poate fi adevărată cutare taină, cum e și intruparea Domnului.

Ei uită că până la venirea lui Isus în lume mintea omenească a avut prilej mii de ori să afle adevărul, și nu l-au aflat. Ei uită că înțelegerea omenească a căzut de mii de ori înfrântă, neputând afla adevărul.

Și ca niște noi păgâni, cearcă din nou același drum.

Unde duce drumul lor — e limpede de-mai înainte: unde a dus drumul voinții omenești și mai de

mult. La rătăcirile grele în jurul adevărului și al moralei.

Istoria ne este martoră că toți aceia cari nu vor să vadă în Răsăritul cel de Sus, răsărirea luminii cunoștinții — cu tot ce cuprinde Evanghelia, fie că înțeleg, fie că nu pot pricepe — cad în celea mai grele erori de credință și în cea mai cumplită stricăre a moravurilor.

Pildă avem azi în Rusia, în Spania, am avut în Mexico: Cei ce au respins tainele credinții creștine, au ajuns animale sălbatice sfâșiindu-se ca fiarele.

Cei cari cred în toată Evanghelia, ca doctrină și morală, sunt singurii cari asigură pacea: liniște, bunăstarea pe pământ.

I. AGĂRBICEANU

In sbor de vultur

Intr'un tablou *Murillo* vestitul pictor reprezintă pe smeritul *Francisc de Assisi* călcând cu piciorul pe globul pământesc. Niciodată nu s'a gândit sărăcuțul și delicatul călugăr să ia poziții de mândrie precum îl arată tabloul. Inșă prin aceasta vrea pictorul să exprime gândul că pentru minunatul sfânt al sacrei sărăcii pământul nu avea nici un preț, cu toate vremelnicele lui plăceri. Totul în ochii acestui mare vizionar imbracă haina cerului, totul are o menire eternă, totul este pentru Dumnezeu.

Lumea de azi în cea mai mare parte nu înțelege cărările senine ale spiritului. Nu vede albastrul necuprins al cerului. Nu cunoaște inalta valoare a sborului de vultur, pe aripi de har dumnezeesc, în hlamaida într'aurită de sfințenie și conștiință curată.

Omul „cel trupesc“ se plimbă prin noroiul pământului și uită de obârșia sa nobilă. Infometat de patimi crudele și hrănit cu otrava păcatelor, omul se îndobitoceste, și ajunge să nu mai cunoască pe Tatăl nostru cel din cer.

De Ségur are o istoriară. Spune eum o fetiță e fu-

rată de o trupă teatrală. O caută între lacrimi aprinse tatăl ei.

La patru ani o află în alt oraș. Încearcă să o agrăiască: Fetița mea, eu te caut, tatăl tău. Dar ea nu-l mai cunoaște. Speriată îi răsunde cu o întrebare: Cine ești străine?...

Rătăcit printre podoabele lumii trecătoare omul pierde prea adesea drumul cerului și mai ales nu este în stare să audă chemarea la ospățul lui Dumnezeu, Averiile, lăcomia, trufia, desmerdările trupului sunt indeletniciri cari pot să înjosească pe cea mai aleasă făptura alui Dumnezeu, pe omul menit să moștenască împărăția cerului.

Dacă am cunoaște și preții după cuviință toate darurile de cari ne încarcă Tatăl ceresc, am dori din tot sufletul să purtăm haina de nuntă a virtuților creștinești și să nu lipsim de la masa de ospăț a Domnului.

În peștera din Viflaim ne așteaptă odrasla cerului, Dumnezeu Isus ca prunc mititel născut în iesie săracă și rece, dar purtat pe brațele scumpe de mama neprihanită ale Preacuratei Fecioare Maria. Cor de ingeri preamăresc. Păstori se minunează. Magi din depărtate colțuri de lume daruri aduc, luminați de steaua călăuzitoare... Și de atunci, de aproape douămii de ani câți genunchi se pleacă în șopot de rugă sfântă la treptele peșterii aducătoare de mântuire și fericire!

Din această peșteră a țșnit izvorul binecuvântărilor mântuirii și poate nici nu ne dăm seama îndeajuns ce minunății gătește Dumnezeu pentru om. Părintele *Graty* are un frumos cuvânt: Oamenii se plimbă printre miracole fără a se gândi la ele.

Fericitul *Suso* odată e îndemnat de ingerul său păzitor: Privește în pieptul tău și vei vedea ce este acolo! ... și a văzut pe Dumnezeu. Iar *sf. Catarina de Siena* s'a învrednicit a asculta un cuvânt al Domnului Isus: Tu ești, ceace nu este, eu sunt celce este. În adâncul inimii tale caută-mă... și aceasta te va face fericită!

În iubirea nețărmuită a lui Dumnezeu ne îmbrățișează. Viflaimul este dovada istorică a iubirii lui Dumnezeu petru noi mititeii pământeni. Și ce trist este că noi nu

pricepem bogăția darurilor ce ni se întind cu mână largă a Tatălui din cer. Din neștiința noastră vine că pe noi nu ne mulțumește fericirea de a sluji lui Dumnezeu precum o spune atât de frumos *sf. Augustin*: Lui Dumnezeu tu omule ești destul, dar tu nu te indestulești cu Dumnezeu.

O Isuse, prunc drăgălaș al peșterii sfinte, trezește-ne din bezna păcatelor noastre ca să vedem lumina soarelui dreptății, desleagă cătușele ce ni-lea pus lumea și satana, pentru a ne lua sborul spre culmile Tale de azur ceresc.

Dr. TITUS MALAI

Nazaretul și Betleemul

Nazaretul și Betleemul au fost odinioară două sătulețe a căror faimă nu trecea de hotarul lor strâmt, cu văile muncite de oameni modesti și cu colinele păscute de turme blânde.

Cel dintâi, *Nazaretul*, așezat în Galilea neamurilor, ținut din care după socotirea dreaptă a neamului evreiesc nu putea să răsară nimic bun, nici n'a visat vreodată cunună de slăvire. Iar *Betleemul*, doar odată este deosebit de cuvântul profetului care îi miruia colinele aurite cu nădejdea că nu va rămânea tot cel mai mic între cetățile Judeei.

Astăzi pomenirea lor este cinstită cu evlavie în toată lumea creștină. Glasul tremurător al bătrânilor încărunțiți cât și graiul fără prihană a pruncilor fac să răsune până la ceruri, slăvirea.

Nazaretului și Betleemului și cunoștința lor atinge toate marginile pământului, biruind astfel faima celor mai mari orașe ale acestui veac, de multe ori Satanic.

Nazaretul și Betleemul sunt două comori de taină. Aceste două nume îmbracă în sufletul creștinului haină cerească a tainei creștinătății — Și după cuvântul Dumnezeescului Apostol Pavel: mare este taina Creștinătății — Dumnezeu s'a arătat în trup în ieslea din Betleem și a crescut cu trupul pe vatra — sărăcioasă în cele lumești dar bogată în cele duhovnicești — a casei din Nazaretul Galileii.

Pe calea dintre aceste două târgușoare să înșirue credința mântuirii noastre.

Spre ele să îndreaptă sufletul creștinului an de an cu speranță, nădejde ca-și către un liman de pace, bucurie și fericită viețuire.

Spre ieslea din Betleem s'au grăbit umilii păstori, ca împreună cu îngerii, să slăvească împlinirea tainei celei din veac ascunsă; spre ieslea din Betleem au fost călăuziți și craii din răsărit, cari și-au așternut comorile lor pământești la picioarele viștiernicului bogățiilor vecinice.

Să alergăm și noi împreună cu ei spre Betleem părăsind țara păgâneștilor îndeletniciri și să ne grăbim spre casa pruncului Isus.

Betleem însemnează *Casa pâinii* și iutelepciunea lui Dumnezeu așa a întocmit ca împăratul August să dea porunca înscrierii la plinirea zilelor Mariei — ca să se îplinească și cuvântul prorocului și pruncul să se nască în *Betleem*, 'Casa pâinii' dar de aci înainte a pâinii cari s'a pogorât din cer, hrană spirituală tuturor celor ce vor crede — și vor să se mântuiască.

Sortiți a fi simpli păstori dar grăbindu-vă să veniți la Sfânta iesle a pâinii cerești, la altarul domnului veți vedea aci pruncul.

Sortiți a fi regi și nu veți veni, purpura nu vă va putea mântui.

Străini și barbari fiind ca și Craii — magi nimic nu vă va împiedeca de a vedea pruncul — numai să veniți spre a-l adora nu spre a-l călca în picioare.

Dar păziți-vă zice sf. Ioan Gură de aur de a vă asemena lui Irod, zicând ca-și el că veniți să-l adorați, dar venind spre a-l ucide. Toți cei ce se apropie cu nevrednicie de sîntele taine se fac asemenea acestui tiran: Cel ce mănâncă cu nevrednicie această pâine este vinovat trupului și sângelui Domnului zice sf. Pavel la 1 cor. 11, 27.

Să ne ferim de a fi la arătare adoratori ai lui D-zeu iar intru adevăr cu totul potrivnici.

Pr. M. PROCOPIE

Citiți, răspândiți și abonați revista

„CLUJUL CREȘTIN“

O stea la Răsărit

O stea luminoasă î-mi râde pe cer	Scânteile din ceriuri, zimbești
O stea — la Răsărit!	Ca'nvremi de atunci ș'acum
E steaua ce-n vremi de demult	Dar nu mai sunt magi caș'atunel
Ca astăzi s-a ivit :	Să plece iar la drum!
E steaua, ce magii-i conduse	Copiii mai cântă și astăzi
La ieslea-n Vifleim —	Că „s-a născut Isus“ :
Steluța nedejdilor noastre	Dar magi și păstori să'nțeleagă
Azi toți te premărim!	Si să se'nchine, nu-s...!

Preabunule Isus, deșert și uitat
 Ți-e numele cel sfânt!
 Mărire-i în ceriuri? Dar nu-i între oameni
 Azi pece pe pământ!
 Și nu mai coboară sfinți ingeri!
 Nici câtece cerești...
 Chiar tu luminoasă steluță
 Atât de rece ești!

O varsă-ne ca'n vremi de demult	Bogații, săracii, să simtă că-s frați
Putere, foc ceresc :	Ș'al cerurilor dar
Arată-ne calea acelor trei crai	Coboară deasupra-ne iarăși
Ce-n Vifleim s'opresc!	Și tuturora iar!
Păstorii cu crai răzând să se'nchine	De dragul puterii sugrumă copil
Copilului preasfânt	Irozii și acum :
Ce pace și bunăvoire	Lui Iosif și Mariei Sfinte
Vesti p'acest pământ...	Să-i strălucești în drum!

Adună copiii... sunt ingerii noștri
 Cu inimă curată:
 Să ne deschidă a ceriului poartă
 Demult incuiată!
 O râde steluță, a lumii Nădejde...
 Răsune imnul sfân:
 „Mărire în ceruriuri - Iubire
 Și pace pe pământ!“

ALEXANDRU ACIU.

Gânduri de Crăciun

În peștera din Viflaim, în urmă cu 19 veacuri; se naște Copilul-Minune care schimbă față pământului și deschiază veacurile, dând îndrumare nouă popoarelor pământului. Să contemplăm nișel.

Om deplin, asemenea nouă. cu fire, voință și lucrare omenească. Este totodată și Dumnezeu adevărat, veșnic și necuprins. A doua persoană din sfânta Treime: Fiul Tatălui cel fără de început și preadesăvârșit ca și El. A luat trup omenesc, pentru nesfârșita-i dragoste față de oameni. Cei lipsiți de credință, cari nu admit revelație divină, acest mister, îl așează în rândul basmelor, îl fac mit de obârșie prea antică. Și să recunoaștem: mîntea lipită de harul ceresc nu poate judeca altfel. Mîntea pură nu poate cuprinde cum dumnezeirea necuprinsă și nemărginită să fie zăgăzuită în cătușile mărginite ale materiei. N'ar fi fost în stare omul, oricât de nefericit a ajuns prin păcat, să ceară dela Dumnezeu într'omnirea. Dar ceace nu și-a putut nici închipui mîntea omenească a săvârșit dragostea lui Dumnezeu cea pentru noi, și iată de mai bine de 19 veacuri creștinătatea prăznuiește Nașterea după trup a „Fiului Omului“, Copil al dragostii dumnezeiești și al suferinții.

Se naște în peșteră. Cine și-ar fi închipuit să vie așa. Mai curând am fi așteptat venirea lui între tunete și fulgere, dar nu! El vine în smerenie —, ca să fie primit în dragoste — ca să edifice. Forța nu edifice, ea distruge.

Betleemul, orașul, nu l'a primit. Era plin de *streini*, venetici, clevetitori, larmă multă și multă orbie sufletească, nu era locul lui acolo, cum nu este locul lui nici în inimile omenești, pline ca și Betleemul de gânduri streine.

În peșteră e sărăcie dar este bogăție de har; este frig, dar este căldură de suflet — este simplitate, dar este teologie adâncă, mai adâncă decât a lui Toma și Augustin. Maria mama lui e plină de har; ea îl iubește, și se apropie de Dumnezeu cu intimitatea mamei față de copilul ei.

Din peșteră pleacă El în lume. Vine deci liber și independent de nici un angajament față de omnirea. Ea nu i-a făcut nici o primire, nu a jertit nimica pentru El. Liber și independent de cultură, de civilizație, de casă de oraș, de lumea Grecilor și a Romanilor, cari toate nu aveau nimica cu El, El avea să le împrumute tuturor adevărata valoare.

Vine și la noi astăzi tot așa de independent de toate ale noastre : de cultura noastră, de civilizația noastră, de manierele, de obiceiurile noastre, palatele, mătasa, aurul, argintul nostru, de știința și filosofia noastră, de teoriile, concepțiile și convingerile noastre, cari toate-toate de nu sunt străbătute de suflul lui, de învățătura lui, de smerenia și de dragostea lui — nimica nu sunt... deșertăciune sunt... stricăciune.

PR. CL. PANDREA
protopop

Pentru tine

Din negura de vremi te chem la mine. Te chem să-mi fii îndem în mântuirea sufletului meu îndrăgostit numai de tine.

Pribeag ca și pașii cei fără de țintă năvalnic se sbate gândul meu neliniștit. Cu ochii rătăcind prin amurgul posomorât de iarnă te aștept să vii înconjurat de suita îngerească, încet să te apropii, dulce cum ești tu.

O nu mă lăsa să aștept prea mult ; Vino ! Tu ești totul pentru mine. Numai în tine pot cunoaște adevărata iubire, căci chipul tău poartă seninul primăverei și glasul tău dragoste multă.

O cum aş vrea să-ți vorbesc mult de dragostea mea nesfârșită. Cum mi-aș răzima capul meu îngreuiat de griji de pieptul tău divin, mângăicios și plin de atâta iubire... O fii pururea lângă mine, ființă îndumnezeită, ca sufletul meu călăuzit de tine să-și țese haine strălucitoare din razele arginții ale lunii și firul drag a unei vieți curate în care flori să fie numai stelele. Căci vis de-ar fi iubirea mea, totuși ea de-acum v'a rămânească cea mai frumoasă floare.

Din cer am primit un cântec de mărire și de slavă.
Pe pământ e mare sărbătoare.

Eu în genunchi îți aduc adorarea inimei mele.

O cum aş vrea să-ți mângâi piciorușele tale. Să aud dulceața cuvintelor tale când vorbești cu îngerii

Să primesc surâsul tău ca o roaă parfumată din dimineți de Mai și să mă închin dulcei tale măicuțe, care cu atâta dragoste te alintă pe fragedele-i brațe de fecioară.

O condu-mă stăpânul meu drag în peștera minunii, să aud împreună cu păstorii cântarea îngerilor de mărire.

O, cât n'aș da să fiu aproape de tine, să simt căldura trupșorului tău culcat în ieslea dobitocească. Și închinându-mă ție să-ți aduc darurile inimii mele, care de azi înainte v'a fi numai a ta.

IOSIF POJAR

Din desaga lui Moș Crăciun.

Nimeni n'ar putea să spună numărul celor cari, — ca în fiecare an dealtfel — s'au învrednicit și anul acesta din bogata desfacere a darurilor aduse de blândul moșneag și prieten al copiilor, Moș Crăciun. Se cuprind între aceștia, în rândul întâiu, acei cari din darul lui D-zeu s'au născut și trăesc în condițiuni materiale bune. Dar n'au rămas uitați nici năpăstuiții de soarte, căci lumea bună și conștie de datoria sa creștinească, s'a îngrijit, dela tineri până la bătrâni, să pregătească plăcuta surpriză și celor desbrăcați și flămânzi, făcându-i să simtă și ei fericita naștere a Pruncului divin.

S'au pornit adevărați misionari ai milei, cu liste de colecte, pentru a strânge din belșugul celor avuți, contribuții după bunăvoia fiecăruia. Am văzut copilași; fete și băieți de pe la școalele primare alergând întru ajutorarea colegilor lor aflați în situații mai vitrege. Am văzut trimiși ai diferitelor asociații cu caracter creștinesc, — cu excepția celor cari poate și-au uitat rostul, — bătând pe la ușile ce se lăsau deschise pentru a aduna milosteniile în numele Celui ce va răsplări fiecăruia după faptele lui.

Cu adevărat ne cuprinde o bucurie sfântă când putem înregistra asemenea fapte demne de purtători numelui de creștin. Sunt rezultate bogate, ale harului dumnezeesc ce sălășluiește în sufletele credincioase. Sunt acestea, rezultatele mulțumitoare ale nizuințelor de fiecare zi ale celor, cari în slujba Crucii stând, se trudesă să facă sufletele capabile de primirea acelu har dumnezeesc. Și nu cred că voiu săvârși greșală, când pretind și pentru această modestă dar

plină de avânt, revistă ce se cheamă „Clujul Creștin”, o mică parte din marele merit al edificării sufletelor în spiritul legii lui Christos. Ea este lumina care ardea la început cu flacăra palidă a oătorva pagini, scoase și acelea în condițiuni atât de grele. Ea a continuat apoi și sfidând neajunsurile s'a ridicat acolo unde o vedem azi, alimentând cu hrana slovei creștinești pe cei mari ca și pe cei mici, pe cei dela oraș ca și mulțumile dela sate.

Și ea e destul de săracă, e mizeră chiar. S'ar putea asemana sărmanilor cari au stărnit mila creștinilor și ajutorul lor. Și totuși ea n'a primit nimic din desaga lui Moș Crăciun. Și se mulțumea desigur, dacă acesta i-ar fi fi oferit măcar surpriza unor noi și înimoși sprijinitori ai cauzei ce servește.

Era această surpriză, doar un răspuns la îndemnul marelui Apostol al Neamurilor sf. Pavel, dat Galatenilor la cap. 6. 10: „deci dară până când avem vreme să facem bine la toți și mai vârtos la cei de o credință”.

NYCENAS

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Magii dela răsărit

Despre nașterea lui Isus Hristos au primit încunoștiințare și *magii* dela Răsărit. Cine și de unde au fost acești *magi*?

În vremile vechi se numeau magii oamenii învățați, cari cunoșteau mersul stelelor. În zilele noastre astfel de oameni se numesc astronomi. Munca magilor de odinioară era mult mai grea decât cea a astronomilor noștri. Pe atunci nu erau cunoscute încă telescoapele (ochianele) și astfel, nemărginitele depărtări magii erau nevoiți să le măsoare numai cu ochii. Lucrurile văzute le însemnau apoi în cărțile lor, ca să rămână pentru învățătura numerilor. Se poate spune cu drept cuvânt, că magii erau cei mai înțelepți oameni ai trecutelor vremuri.

Nu se știe, din ce țară au venit magii cei încunoștiințați despre nașterea lui Isus Hristos. Dintre învățații, cari au făcut cercetări privitoare la istoria popoarelor vechi, unii snt de părerea, că ei au venit din Persia, iar alții ne spun, că ei au fost magii ai Indiei, ori ai Chinei. Se știe, că în țările acestea cunoașterea stelelor a luat un mare avânt încă din vremurile cele mai vechi.

Nu cunoaștem nici chiar numărul magilor. Oamenii au socotit,

că ei erau trei, pentru că ei într'adevăr au adus pruncului nou-născut trei daruri: aur, smirnă și tămâie. Părerea aceasta poate să fie adevărată, dar nu e sigură.

În Sfânta Evanghelie nu se spune nici chiar numele magilor. Când s'au alcătuit colinzile și mai ales „Irozii“, pentru fiecare dintre cei „trei“ magi, creștinii au iscodit câte-un nume. Astfel, magii colinzilor se numeau Baltazar, Gașpar și Melchior.

Pe magi, colinzile noastre îi mai numesc și „crai“. De unde vine această numire? Se știe, că știința magiei, ori, astronomiei, în vremurile vechi o învățau mai ales oamenii din familii mai bogate. În istoria Egiptului citim, că mai mulți fii de împărat erau magi, cititori în stele. Desigur, alcătuitoarii colinzilor și-au închipuit și despre magii dela răsărit, că au fost prinți, născuți din familie împărătească, ori regească. Așa s'a întâmplat apoi, că ei se numesc „crai“.

Ce fel de stea au văzut ei pe cer? Aceasta de-aseenea n' o putem ști cu siguranță. Știm numai, că a fost o stea ne-obișnuită, care nu se arată nici măcar în fiecare an, ne-cum în fiecare noapte. După părerea unor învățați, a fost o cometă, adică, o stea cu coadă. În cărțile vechi din Persia și China s'a găsit însemnat, că într'adevăr, în zilele nașterii lui Isus Hristos s'a arătat o cometă foarte luminoasă. Unele comete se ivesc pe cer la un anumit număr de ani, cum e bunăoară cometa „Halley“, care s'a arătat și la noi în anul 1912, urmând să se mai arate peste vre-o 40 ani. Sunt însă și comete, cari se ivesc odată pe cer, urmând apoi, ca să nu se mai ivească decât peste câteva mii, ori zeci de mii de ani, cum a fost bunăoară cea văzută în anul 1910.

Nu e mirare așadar, că de ivirea cometelor credința poporului a legat anumite întâmplări însemnate. Despre cometele din 1910 și 1912 poporul spunea, că sunt prevestitoare de războiu. O cometă s'a ivit pe cer chiar și în anul nașterii lui Napoleon Bonaparte, marele împărat al Franței.

Văzând pe cer steaua cea minunată, ne-mai văzută până atunci magii au deschis cărțile cele vechi și au citit într'ânsele, că atunci, când se va ivi pe cer această stea, o să se nască un împărat nou, care va împăca lupul și melul, făcând începutul unei vieți noi între popoarele lumii. A fost o proorocie de mult, iar magii, citind cuvintele proorociei, au pornit la drum, spre apus. Ei cunoșteau drumul stelelor și astfel, conduși de dunga de lumină, ce o lăsa pe cer, steaua cea minunată, au ajuns până la Ierusalim.

Sf. Evanghelie ne spune, că după sosirea lor, tot Ierusalimul s'a tulburat. Nici de acestea n'avem să ne mirăm. Pe de-o parte, venind din mari depărtări, oamenii se vor fi mirat chiar și de hainele, cari le purtau. Mult mai mare a fost însă mirarea lor, când i-au auzit adresând tuturor întrebarea : Unde s'a născut împăratul cel nou? Că am văzut steaua lui la Răsărit și am venit să ne închinăm lui..

SEPTIMIU POPA

Vino, Impărat ceresc

(Se cântă după „Veni sancte“)

I

Tatăl nostru cel ceresc
Dă-ne dar dumnezeesc,
De viață dătător,
De suflet mântuitor,
Dă-ne, dă-ne, dă-ne, dă-ne,
Dă-ne dar mângăitor.

II

Vistier de bunătăți
Care în tot locul ești
Vino ș'aici întru noi
Și ne scapă de nevoi,
Vino, vino, vino, vino,
Vino, Dar din cer la noi.

III

Mintea să ne luminezi,
Pașii să ni-i îndreptezi,
Sufletul să ne sfințești,
Cerul să ni'l dăruiești,
Vino, vino, vino, vino,
Vino, Impărat ceresc.

Pr. VASILE COSMA

Prilostiri puerile

Tăticule, mi-ai promis într'o seară, că ne vom urca pe Calea laptelui, să culegem zâmbete de ingeri... Ce mă voi bucura! Păpușii mei se vor umplea de praf de argint și nu se vor mai vedea că sunt stricați...

Luna știe să mintă, tăticule? Odată, când lilieci porniră după colăcei, luna îmi șopti, că nu-și va mai pedepsi puișorii de aur. Și-acum, uite, iar i-a'nchis în cușca de nori. Hai la fereastră, să-ți arat! Vezi, sârmanii de ei, nu pot să iasă de sub căciula aia urâtă. Auzi, cum se vaietă? Mincinoasa de lună! S'o mai văd trecând pe dinaintea ferestrei noastre! O să-i fur secerea. Și-atunci nu va trebui să mai ceri împrumut coasa, dela badea Grigore. ca să tai iarba din grădină...

Tăticule, arată mi ce este'n sufletul unei albine! Așa-i că inima ei e plină de cântece? Așa-i că de aia lăcrimează florile dimineața, pentru că li se jură cântecele?

Ingerii locuiesc în stele, tăticule? Ei ce mănâncă și ce beau? Lumină? Sănducul din vecini mi a spus că trătesc cu pâine de aur, coaptă de Maica Sfântă, iar boabele de grâu sunt atât de mari, ca ouăle de vrăbi... Tăticule, fă mi un leagăn, cu care să mă pot ridica'n stele! Ce bine-ar fi, să pot aduce de-acolo câteva boabe de grâu! Le-aș semăna în locul nucului ce mi l ai tăiat, și spițele lor ar crește până'n pod...

Tăticule, ciorilor, când zboară prin aer, de ce nu li se vede niciodată urma? Tu, de câte ori vii acasă și te'ntrăb ce mi-ai adus, îmi spui mereu: „Sufleteș bun și inimușă bună“... De ce, tăticule?

Eu nu pot să fi mănânc, nici sufleteșul, nici inimușă! Atunci, cu ce vei merge la școală?...

Ei, acum te las singur, cu cărțile tale, tăticule! Mă duc la mama, în cealaltă cameră, să văd, dacă a vorbit ceva cu Moș-Crăciun...

OCTAVIAN ȘIREAGU

Dumnezeul meu îți mulțumesc că m'ai creat, m'ai mântuit și m'ai luminat cu lumina ta divină dându-mi viața în rândul Bisericii Catolice.

A. M. Ampère

Crăciunul Domnițelor

Anastasia Doamnă — soție necredincioasă dar icoană de frumuseță ce erai — scoală din mormânt, și vino de-ți vezi Bucureștii în ajurul Crăciunului. Imbrăcată în diafana ta haină de neant, nu-ți fie frică, pe calea Victoriei, să înfrângi ordonanțele circulației... nici-o mașină nu te va călca. Intră în chip de Stafie, prin zidurile de-o jumărate de cărămidă, în casele cetățenilor fericitului nostru veac. Și privește cum în ajunul nașterii Domnului nimeni nu mai povestește. Treci din sufragerie în salon și uită-te mirată la bradul înpoșonat al cărui rost nemțesc nu-l vei putea pricepe.

Fugi apoi, fugi de te închide din nou în mormânt, Anastasia fata Dabijii, Doamna lui Ion Gheorghe Duca Voevod. Rămâi acolo, și ușurată de păcatele tale cugetă că dacă ai greșit, și nu împotriva unui neam ale cărui statornice obiceiuri tu nu le-ai călcat.

Ce altă viață era pe vremea ta, ce aproape era palatul de cocioabă și sufletul de Dumnezeu.

Din toamnă dela mijlocul lui Noemvrie, începea postul al patrulea din an, postul Crăciunului cu îngăduință de a mânca pește în toate zilele, afară, ferească Dumnezeu, de Miercurea și Vinerea, și de toate micile sărbători dintre Sf. Niculae și sfântul Spiridon. Și în timpul acesta pregăteau jupănesele la curte toate bunătățile care se vor mânca de Crăciun, porci, găste, curcani miei și prăjituri. De ajun veniau colindele — ca azi — căci poporul nu și-a schimbat obiceiurile dela întemeierea țării până în vremea ta și din vremea ta până în vremea noastră. Apoi la 25 Decemvrie, dimineața sf. Liturhie, mergai și tu la biserică, de a stânga Voivodului, murmată de coconii și domnițele tale.

În încăperea bisericii domnești cu rânduit alai. Ai domnit în amândouă țările și te-a văzut și Biserica sf. Niculae din poarta curții dela Iași și Biserica de sus a curții din București — biata bisericuță de azi din piața cu flori.

După ce intrai cu domnul în fața altarului și vă închinați amândoi cucernic la icoane, rămâneai apoi puțintel mai în urmă. Vodă mergea în strana Domnească, cea de lângă stâlpul din dreapta, coconii în strana lor de lângă stâlpul din stânga, iar tu, doamna țării te așezai în strana ta anume, în spatele Voevodului. Domnițele stăteau în picioarea de-o parte și de alta a Măriei tale, și jupănesele boerilor, după rangul bărbaților, la coadă până la ușe, dela

marea postelnicească până la cea mai mică din toate nevasta vel-armașului. Apoi în timpul slujbei, tu singură doar și domnul puteai sta pe scaun sculându-vă numai când Mitropolitul citea evanghelia... În picioare amândoi pe când vulgul era în genunchi, căci între fetele domnești și fetele boierești trebuia doar însemnată depărtarea, chiar înaintea lui D-zeu.

După slujbă cu aceeași rânduială, mergeați cu toții în spătăria cea mare unde boierii vă făceau daruri, și voi lor de altfel: blănuri postavari, bani, după fețele fiecăruia. Știu bine căci v'am scormonit obiceiurile că la streini le dădeți „costume naționale“ pentru a se mândri apoi cu ele în străinătate — începuturile expozițiilor de peste graniță.

Astfel Domna Maria Cantacuzino dăruia dascălului copiilor ei un italian — o cămașe până la pământ, cusută în flori de mătasă alba și ișari cu brău colorat. Iar Doamna Maria a Brâncoveanului, femeie miloasă și discretă, când dădea jupăneselor bani — galbeni cu zimți — îi înfășura într'o scumpă batistă de mătasă cusută cu aur,

După daruri, masa — prânzu cel la care-ți era îngăduit, Doamnă, să ei și tu parte, împreună cu jupănesele tale. Căci de obicei prânzeai în „casa ta“, cu femeile, pe când soțul se ospăta în sufrageria cea mică cu boierii lui și uneori se cam îmbătau și nu se cadea să fii de față. Numai seara lua domnul masa cu tine în „Ginecel“, cu tine și cu copiii și numai rare ori cu câte un boier mare favoritul Măriei Sale.

Dar acum de Crăciun, ca și Bobotează, la Paști la Logodne la nunți, luați masa de avalma, bărbații și femei. Însă pe când Domnul și boierii săi glumeau, râdeau și închinau „sănătăți“ peste sănătăți, voi femeile, mâncați și beți foarte puțin fiind că așa să cădea. Din când în când, ca pe furiș, băgai câte-o bucățică la gură cu buzele aproape înclestate, căci nimic nu era mai de rușine decât să vi se vadă dinți.

Nu vorbesc de ai tăi Doamna Anastasie...! Apoi, după prânz, după ce să îngrămădiră toată talgerile goale pe masă, căci nu era îngăduit a le scoate, fiind-că trebuiau boierii și Vodă să-și dea seama cât de mult au mâncat.

Mitropolitul făcea o scurtă rugăciune, lighianul cu apă și prosoapele mergeau dela unul la altul să-și scoată comesenii grăsimea de pe degete, și în sfârșit toată lumea se scula dela masă.

Dar Vodă și boierii treceau la rachiu, la cafea și la tutun, pe când

voi femeile, mergeați în casa Doamnei să puneți acolo la cale treburile voastre gospodărești, cum se leagă mai bine o dulceață, în câte ițe vine cusătura cea mai frumoasă, și ce culoare va fi mai purtată, dela sf. Vasile în anul ce vine, la rochia de atlas sau la penele cumănancului.

Viața, viață trecută!

Moș crăciun, împot prea proaspăt în folklorul românesc, din an în an, ne aduci în traista ta tot mai multă sărăcie și mai mult blestem. Sunt mai darnic de cât tine — dar sunt și mai vechi băstinaș — căci am adus aci un zămbet din trecutul românismului nostru. (din *Curentul*)

C. GANE

Pagina Reuniunilor mariane

Lângă Tine...

Ca un copil plâpând și încrezător îmi plec genunchii lângă ieslea Ta sfântă, alături de cea mai frumoasă dintre fecioarele popoarelor. Cu adâncă smerenie, evlavie, iubire cu toată puterea și căldura inimii mele, repet numele Tău, mai fermecător ca toate muzicele; care a atras în peșteră îngerii, păstorii, Impărații care flutură pe buzele celor fericiți și a celor fără de nădejde nume dulce și drag sufletului meu, căruia se pleacă pământul și puterile cerești. O de ce n'am tăria de-a aduce inimile întregii omeniri lângă Tine, de ce nu le pot aprinde cu flacăra iubirii lăsându-le ca o candelă, vecinic s'ardă lângă așternutul din iesle care mi-e mai scump ca paturile catifelate ale palatelor...

De ce nu am comori, opere de artă să le arunc a

picioarele Tale sfinte. Dar eu nu sunt în stare să Te măresc, să Te laud, să Te iubesc, cum aş dori copil dumnezeiesc. Imi plec genunchi alături de mama Ta prea sfântă — mărgăritarul inimii, lumina pașilor mei raza speranței în noaptea întunecată a vieții. — Pe brațele ei divine așez credința, sper nădejdea, dragostea, inima, sufletul meu tot, să Ți le dea ca dar în zua aceasta mare, când cerul și pământul Ți se'nchină mărimdu-Te ca pe împăratul păcii și Mântuitorul lumii.

AURORA BÂRLEA, inv.

Cluj, la 8 Dec. 1936.

OAMENI ȘI FAPTE

In imperiu moralității

Cel mai mare act săvârșit de un popor, în ultimele decenii, în istorie națională, fără ca să fim optimști trebuie să spunem că, este criza prin care a trecut poporul englez. Acest popor, atât de auster putem zice, a măsurat în vorbe și chibzuit la fapte — toate acestea poate și chiar din cauza deprinderii lui morale știind că, oricare englez nu placă de a casă, înainte de a rosti rugăciunea și de a răsfoi o parte din scriptură, a fost pus să tace printr'un împas, prin care n'ar fi fost capabil; să treacă nici un alt popor din Europa.

Toate popoarele zicând așa; țin la demnitatea lor și vroesc să și-o afirme, dar mai mult în chestiuni externe — în interior, în majoritatea cazurilor, poate din nesocotința, dominează patima și nerușinarea.

Toate popoarele, din considerente pe care nu le putem bine defini, sunt stăpunate de un instinct și un vâl de lașitate, dar în special oameni politici sufără de aceasta Chestiunile mari de stat sunt neglijate sau sunt lăsate să treacă sub tăcere, când e vorba de fapte determinate, dar cari depind de buna dispoziție a factorilor conducători; bună dispoziție rezultată din neputința,

de chemare la ordine a poporului, a marei mase conduse.

Poporul englez, prin faptul săvârșit și mai ales prin decizia impusă de moralul poporului reprezentată prin conducători lui morali, biserica, în parte protestantă a dat dovadă de echilibru de judecată fără a ține cont de situația persoanelor și starea socială în care se află, sau scara erarhică care le susține.

În afară de acestea, în fața poporului englez apare moralul, morarul ridicat, singurul punct de plecare la cunoașterea individului, din care fapte — bazate pe acest suport — nu pot să rezulte decât binele individului a societății și a poporului căreia-i aduce liniște, pace și bunăstare în interior și stimă la popoarele și țările din jur.

Această morală a făcut ca poporul Englez să aibă o istorie atât de strălucită, începând cu un trecut destul de îndepărtat, progresând pe toate căile și menținându-se la treapta unde nici un popor din lume nu s'a putu menține, deși poate fluctuațiunile timpurilor l-a ridicat la această treaptă, dar au fost nevoite să recadă. Morala face să se nască imperii dar tot ea dispărând produce desmembrarea și dispariția lor.

Un caz de deviere dela linia impusă de morală, din multe altele trecute — l'avem sub ochi noștri. Poporul Spaniol atât de moral altădată — prea exagerat — îl vedem azi în acest foc care ia proporții tot mai mari. Copod'operile și m'nunțățiile artei create în timpuri vechi de morală, dispar sub bubuitur de tun și în incendul bombelor.

Puterea moralului e mare și ferice de aceia care o posedă, iar cât privește noi ca popor trebuie să muncim toate păturile și toate erarhiile, s'o recâștigăm ; am avut'o dar ne-am înstrăinat-o. Vina o purtăm noi deci noi trebuie s'o refacem.

AL. BUJOR

Un laș și un trădător, R. Salengro

O cameră cu robinetul conductei de gaz deschis: iată un front de bătae, o cale și un refugiu găsit de un om fără de Dumnezeu. Iată ținta pentru care s'a crezut creat un ministru. Un ministru (!?)... Curaj la oamenii fără de Dumnezeu: Curaj la comunistul — ridicat în marea și responsabilă situație de ministru afacerilor interne a Franței — Roger Salengro.

Vălul uitării și beatitudinea învingerii au (acoperit) împregnat o mulțime de fapte detestabile și crime, printre cari și fapta săvârșită de un „biciclist soldat“, care de dragul, s'ar zice, a persoanei sale și de răul patriei sale a găsit de bine să facă spionaj dezertând la dușman. Acest erou trădător, din timpul războiului cel mare, care a fost capabil de astfel de fapte, la umbra și sub scutul nerușinării, a avut îndrăsneala de a se prezenta în fața poporului solicitându-i încrederea pentru al reprezenta în drepturile lui mari și sfinte.

Conjunctura de împrejurări face ca vălul uitării să se subție și să pognească chiar în timpul când acest om se afla în locul de răspundere, în postul de ministru într'un cabinet al Frontului popular. Acest cabinet a avut „plăcuta situație !?“ de a număra în sânul său pe acest iaș și trădător, calități nu chiar frumoase, dar meritatorii pentru astfel de oameni.

Nu ne-am fi putut aștepta la un astfel de caz în Franța unde se zice: că există o opinie publică, care controlează tot pasul conducătorilor. Da! o fi existând aceasta, dar în acelaș timp putem zice: că nu există Dumnezeu.

Ne-ar interesa prea puțin acest fapt dacă n'am fi și noi într'o situație aproape similară, ba poate din unele privințe mai rău.

Acest om înainte cu câteva ore de săvârșirea acestui gest a avut nerușinarea să susție: „Nu sunt dezertor și nici trădător“, dar gestul lui ce-a dovedit?..

Preocupat incontinuu de chestiuni mari, cari le

credea el, a neglijat o chestiune tot așa de mare, chestiunea responsabilității viitoare, a fugit de apărarea propriilor greșeli, oprindu-se într'un impas de ne întors. E vorba de spiritualitatea sa pe care a pecetluit-o. Un om, un fel de-a fi al timpului.

Ceva caracteristic timpului și specific educației prezente a cărei urmare firească este; astăzi pentru hrană, pentru dragoste, pentru o nereușită în afaceri etc. se face la fel.

Aceste fapte detestabile cu urmări sguuitoare, pornesc de departe și din neglijarea lucrului de bază: *educația morală*, lipsa acestei educații care face să ne clasăm mult mai în urmă decât ne credeam.

Fuga de răspundere face pe Roger Salengro să încalce prescripțiunile moralei, lucrând în detrimentul patriei ca trădător și apoi în detrimentul său propriu — sinucigașul. Un om imoral pe care felul său de-a fi îl răpune.

În ședințele Parlamentului francez era un om imbatibil și sfidător, fiind capabil să răspundă la orice; iar acum fiind pus în fața unei vinovății, să zic prea mari — dar era a lui —, s'a înfricat și, ca să nu desonoreze acest pumn de țărână, deși merită această desonoare, a deschis robinetul...

E dureros, un om, legat atât de mult de ideologia pământească, să ajungă la un post atât de înalt. Cazurile cu urmări ca cel din speță sunt pe o scară destul de întinsă. Inegale ca început, dar conchizând la același: *Moartea forțată*. Dece? Cu ce se face vinovat, de faptele mârșave, acel suflet? Unde este echilibrul moral? Tăcerea faptei, din timpul războiului, a făcut pe omul Roger Salengro — deși nedemn — să ajungă în posturi înalte. Patria la suferit și la urmă la chiar onorat. Și ce dovedesc toate acestea mai mult decât lipsa de morală a popoarelor ori care și ori unde s'ar afla.

AL. N. PORUȚIU

Cronica

Prin muncă și dragoste.

„Lăsați copiii să vină la mine“. Cristos cu astfel de cuvinte destul de simple, s'a adresat celor din jurul său, când aceștia împiedecau femeile de a aduce copiii în fața lui. Cu toate că era oboșit după atâta timp de veghe și învățătură, Christos n'a simțit oboseala fiindcă era vorba de suflete; de aceste suflete curate de copiii. Iar în altă parte zice . . . „de nu ve-ți fi ca aceștia copii nu ve-ți intra într'un împărăția cerurilor“, fiindcă ș'a dat seama de păcatele ce le face un om ajuns în valurile tulburi ale vieții.

Copiilor s-a adresat și lor le-a purtat cea mai mare grijă deoarece numai din copii buni vor deveni oameni cu adevărat buni.

Convins de acest adevăr, Părintele Vasile Chindriș, f i i n d a j u t a t de membrii Ord. al III-lea Franciscan din Cluj, pe cari îi conduce, a putut să facă Duminecă 6 Dec. a. c. deschiderea unui nou *Cămin de zi* în Colonia Ardeleană, (Bulgaria), alt cartier din parohia Sf. Sale.

La aceasta solemnitate a luat parte întreaga populație

românească a cartierului, precum și o numeroasă delegație a centrului.

Această măreață solemnitate a început cu serviciul religios oficiat de Păr. Protopop I. Agârbiceanu, Dr. T. Mălai și Păr. V. Chindriș. După sfințirea localului au vorbit: Păr. Prot. *I Agârbiceanu* scuzând absența I. P. S. Sale Episcopul Dr. I. Hossu și arătând menirea acestui nou așezământ de cultură și educație. Păr. Dr. *T. Mălai* într'o înflăcărată cuvântare a salutat strălucita inițiativă a întemeietorului: Păr. V. *Chindriș*, arătând măreția săvârșită prin aceasta. Fiindcă acest cămin, unde vor fi educați copiii pe teren moral creștinesc și unde se vor face — pentru adulți — serbări culturale, umple un gol de mari proporții, atât pe teren bisericesc-moral cât și național.

Este opera care are menirea să pună stavilă marilor curente cari seamănă anarhia între oameni. În toată masa, dari mai ales în cartierele mărginate, se află atâtea cuiburi de sectanți și comuniști cari ameniță tot mai mult cu răspândirea și întinderea destructivismului, că-

ruia trebuie să i-se opună o educație temeinică morală și națională, căci numai așa ne vom menține și afirma ca credință și popor. Au mai vorbit reprezentanții: Primăriei Municipiului; dl. Dr. Aug. Ungur, dl. T. Orban casarul Ord. III-lea și dl. Corobeanu în numele populației locale.

Tuturor le-a răspuns mulțumindu-le, în cuvinte bine simțite, Părintele V. Chindriș.

*

Seara la ora 7 a avut loc la căminul din cartierul „Iris“ o frumoasă și bine reușită serbare culturală compusă din mai multe puncte distractive; jucându-se de cătră tineretul cartierului piesa *Piatra din casă*. (a. p.)

CUVINTE DE SUS. După ce noul nostru nunțiu apostolic, Ex. Sa A. Cassulo, și-a îndeplinit formele protocolare prin care depune, la picioarele tronului, omagiile sale, s'a simțit dator ca să ia imediat legătura cu biserica pentru care a venit. Primul lucru care l'a făcut după această solemnitate, a fost de a trimite, arhierilor catolici de ambele rituri, o scrisoare în care își arată sentimentele nobile cu care își ocupă postul, incredințat

de Sfântul Părinte, pe aceste plaiuri românești. Ex. Sa arată prin cuvinte luminate idealul cătră care trebuie să tindă biserica noastră prin „a face să înflorească din nou credința și sentimentul religios în această aleasă națiune“.

Acestor dorinți le fixează calea care le va aduce la isbândă „...cunoscând viața lui Isus atât de plină de jertfe minunate, de lumină spirituală, învățături practice... Să facem biserica iubită prezentând'o în toată realitatea sa practică, fiindcă ea este mama tuturor“.

Stăruie asupra misiunii ce o are biserica învățătoare — clerul — acesta fiind „sarea pământului, lumina“... deci aceștia cunoscând boalele de care suferă omenirea să se transforme în leac vindecător, căutând sufletele sbuciumate și readucându-le la adevărata lor chemare.

Lumea de azi fiind indifereentă, ba chiar neglijentă, față de suflet, chemarea preotului — ceace subliniază și enciclica Sf. Scaun despre preoție — este mai mare, el trebuie să vegheze și să se roage pentru sufletele în păcate. Pentru ca aceasta să se întâmple cu adevărat, trebuie să se dea o deosebită

atenție creșterii tinerilor chemați la această misiune — preoția. Despre care zice că e „cea mai frumoasă speranță a eparhiilor noastre și lumina ochilor Sfântului Părinte“.

Aceste cuvinte, exprimarea înaltelor gândiri pline de iubire și înțelepciune, cuvinte cu adevărat părintești, vor găsi fără îndoială răsunet în inima bisericii noastre, care are o menire mare pe acest pământ fiind mireasa lui Christos.

SPRE CATOLICISM ENGLEZII PĂRĂSEȘC RELIGIA ANGLICANĂ. „Cuceririle bisericii latine în rândurile poporului englez, dar mai ales în rândurile păturei intelectuale sunt foarte mari; dacă vre'o nesocotință s'ar săvârși de către conducătorii anglicani, atunci foarte ușor această mișcare se poate transforma într'un curent de mase care va fi fatal bisericii anglicane“.

Acestea sunt cuvintele lui William Cecil episcop anglican și o figură dintre cele mai reprezentative a acestei biserici. Fiind rostite la o conferință este un fapt foarte semnificativ care dovedește vădita aplicare spre catolicism a poporului englez,

stăruind mult asupra situației grele în care se află biserica din sânul căreia face parte.

AL 33-LEA CONGRES EUHARISTIC INTERNAȚIONAL. Cardinalul Dr. Donogherty, Archiepiscopul Filadelfiei a fost numit delegat papal pentru congresul Euharistic internațional care se va ține, în anul viitor (1937) în orașul Manila din insulele Filipine. Cei aproape zece milioane de catolici, din aceste insule, lucrează din răsunet pentru reușita congresului vrând să deie dovadă că știu să primească cu cinstea cuvenită pe împăratul Christos. Pentru zilele de 3 — 7 Februarie 1937, data congresului, suntem și noi datori, ca măcar cu spiritul nostru, scânteiei Dumnezească, să fim prezenți la adorația cuvenită Împăratului suprem.

UN PROFANATOR DE ODĂJDII SFINTE. În războiul din Spania unde se știe că este o luptă între creștinism și păgânism, bandele comuniste au comis fel de fel de orgii, profanând locurile și obiectele sfinte. Aceste bande au distrus biserici și mănăstiri, după ce le-au profanat, ucizând preoți,

călugări și pe toți acei cari erau suspectați de creștinism.

O telegramă sosită de acolo ne aduce vestea despre o întâmplare petrecută recent.

După ce o bandă de comuniști criminali a intrat într-o biserică, distrugând tot ce aflau, unul a îmbrăcat un rând

de odăjdii și a început să predice diferite cuvinte abjecte — porcării — în acest timp intrând altă gloată păgână, predicatorul a fost împușcat fiindcă îl credeau a fi vr'un preot. Astfel și-a găsit moartea, binemeritată de altfel, un păgân.

In tipografia noastră A APĂRUT!!!

Bufet rece și Cofetărie
(carte de artă culinară)

de **LUCREȚIA DR. OPREANU**

prof. de gospodărie la liceul „Regina Maria” Cluj.

Cartea cuprinde diferite preparate reci din: carne, ouă, pește, aspic, zarzavat etc. precum și sute de rețete din arta cofetăriei ușor de preparat dar în același timp și foarte delicate. Felul lor de preparat este cel întrebuițat de cofetăria modernă.

Prețul cărții este tot 80 lei.

De aceeași autoare au mai apărut:

1. „Bucătărie Româncască” ed. II-a 80 Lei.

2. „Bucătărie Românească și vegetariană” 80 Lei.

Se găsesc de vânzare la autoare Cluj, Str. Vulcan Nr. 8 și la librării.

CUNUNĂ ETERNĂ.

Din contribuiriile membrilor Comitetului U. M. F. R. U. Ep. hia Cluj—Gherla pentru coroana eternă scumpei decedate Armida Viorica dr. Pașca născ. Popescu, prezidenta Reun. din protopopiatul Câmpeni, Comitetul dăruiește un rest de 620 lei în scopul Căminului de zi al copiilor săraci „Sf. Maria” din cartierul Iris, păstrându-i scumpei defuncte pioasă amintire.

p. Comitet:

Elena dr. Aciu

prez. U. M. F. R. U. Ep. Cluj - Gherla.

In parohia VI-a „Maica Domnului” din Cluj, Cartierul Iris, Duminecă 20 Dec. s'a făcut binecuvântarea Biserici noi, de către Rev. Dr. Titus Mălai deleg. Episcopiei. Prima liturghie în noua Biserică se va face în ziua de Crăciun.

ATENȚIUNE!

Editura „Viața Creștină“

strada Regina Maria Nr. 43

C L U J

aduce la cunoștința onor. public că are literă de tipar proprie și nouă, așa că poate executa orice comandă de imprimate:

Cărți, ziare, facturi, invitații, fișe, certificate, chitanțiere și orice fel de imprimate

cu cea mai mare punctuozitate pe lângă prețuri f. avantajoase

Către abonații noștri!

Domnilor cetitori cari sunteți în restanță cu plata abonamentului, cu onoare vă anunțăm că se împlinesc aproape 2 ani de când vă trimitem revista fără ca până acum să vă cerem plata abonamentului.

Acum când ne pregătim și noi pentru anul al 3-lea cu gândul de a îmbunătăți și-a scoate mai regulat revista pentru care depunem mari jertfe, vă rugăm se binevoiți a vă face datoria după cum vă dictează sufletul de buni creștini față de o gazetă religioasă, trimițându-ne după posibilitate prețul abonamentului cel puțin pe anii trecuți dacă nu puteți și pe anul viitor ajutându-ne prin aceasta la tipărirea revistei prin cari ne dăm toata silința de a răspândi cât mai mult cuvântul lui Dumnezeu.

Dorindu-vă sărbători fericite sperăm că nu veți uita datoria Dvs. de a plăti abonamentul la revistă.

ADMINISTRAȚIA

Cuprinsul

PE ANII 1935 ȘI 1936

Anul I

Martie 1935, No. 1—2

P. S. S. Episcop Dr. Iuliu Hossu, Binecuvântare — I. Agârbiceanu, Sămânța adevărului, — Redacția, Cuvântul nostru — Fr. Lucian I. Pop, Păstorul bun — Diferite informațiuni — Inchinarea Sfintei Cruci — Crucea vieții — Septimiu Popa, Fervuta, martira din Persia — Fr. Lucian I. Pop, Din rostul vieții — Diferite informațiuni — La lemnul crucii.

Aprilie 1935, No. 3—7

Rugăciunea și postul — I. I., Umilința — Augustin Pop, Zbucium și Pace — Iubirea este mai presus de toate — Vasile Militaru, Psalmul 99 a lui David — P. V., Proprietarul milostiv — Victor Efimiu, Omul și Dracul, — Maria-i dulce Mamă — B., Meditație despre Mesia — Iubirea creștinească — Triod, Stihiri din Postul Mare — Păcatul cel mare — I., Creștinismul și trufia — Presă bună — Informațiuni — Din prorociu lui Isaia — P. Augustin Pop, Dumineca Floriilor — Dr. Titus Malai, Sfinții Benedict și Francisc pionii ai culturii și civilizației — Din Triod, Stihiri la Dumineca Floriilor — Pr. Lucian I. Pop, La granița vieții — Informațiuni — P. S. S. Episcop Dr. Iuliu Hossu, Pastorală de învierea Domnului 1935 — I. Agârbiceanu, Învierea — G. Papini, N'aveți ceva de mâncare? — Învierea morților — Aviz — Benedict Panaitescu, Hrislos a înviat — Informațiuni.

Maiu 1935, No. 8-10

Mironosițele — Ion Agârbiceanu, Evanghelia —
 lămurarul lumii — I., Indreptarea statornică — Infor-
 mațiuni — Slăbănogii — I., Cele două lumi — Nu fața,
 ci faptele îl îndreptează pe om — Rugăciune — P. Iosif
 Tălmăcel, Răspuns necredinciosului — Informațiuni —
 I., Samarineanca — În sacristia unui paroh sfânt —
 Tehaș, Aproape de Sihar... — Toma de Kempis, De-
 spre convorbirea intimă a lui Hristos cu sufletul credin-
 țos — Te ador Isuse... — Nici o nădejde — P. Iosif
 Tălmăcel, Răspuns necredinciosului — Informațiuni.

Iunie 1935, No. 11-15

I., Evanghelie și viața — Dumnezeu mă vede! —
 Toma de Kempis, Cum trebuie ascultate cu smerenie
 cuvintele lui Dumnezeu, și cum muși nu le dau atenție
 — Informațiuni — Rugăciune de Rusalii — I., Sărbătoarea
 Spiritului Sfânt — Pe Pământul Sfânt — Via și mlădi-
 țele — I. Agârbiceanu, Cuvântare la moartea lui Con-
 stantin Rusu preot pensionar — † Dr. Grigorie Gh.
 Comșa — Criza de azi și spiritul Sfântului Francisc —
 Creștinilor activi — Imnul sfintei inimii — Despre mila-
 stenie — Duminăca tuturor Sfinților — Sfinții — Mor-
 mântul Preasfintei Fecioare Maria — Informațiuni —
 Ceata creștinilor — Sfinții Apostoli Petru și Pavel —
 Maica Durerilor — Lucian I. Pop, Omul și mintea —
 O, malcă dulce a vieții mele... — Informațiuni.

Iulie 1935, No. 16-18

Cei doi stăpâni — Intrebarea unui copil — Cei
 trei prieteni — Ciobotarul și săculețul cu galbeni —
 Marie, nume preasfânt — Rugăciune către Domnul nostru
 Isus Hristos — Informațiuni — Sfântul Profet Ilie —
 Septimiu Popa, Macrina, cea cu suflet de inger — Pro-
 rocii mincinoși — La muntele Carmel — Informațiuni.

August 1935, No. 19-24

Luna Maicei Domnului — Schimbarea la Față —
 Spre Muntele Tabor — Tițica Domșa, „Ave Maria” —
 „Bucură-Te Marie” — Sub steagul Tău Maria — Păr.
 A. Berlioux, Pildă din trecut — Informațiuni — Fiul
 Mariei — Pe marea vieții — Soarta dreptilor — Bucu-
 ria dreptilor — Tițica Domșa, Înțelepciunea unui Rege —
 Stătea Maica îndurerată — Locul nașterii Sf. Ioan
 Botezătorul — De toate — Informațiuni — Mănăstirea
 Nicula — Pelerinajul din Cluj la Mănăstirea Nicula.

Septembrie 1935, No. 25—27

Ziua Copilului — Dr. Titus Malai, Părinții și copiii — Pilde creștinești — Informațiuni — Crucea Mântuitorului — Folosul scrierilor bune — Unde duc scrierile rele — Muntele Golgota în zilele noastre — Informațiuni — Corabia mântuirii — Limba dracului — Lacul Tiberiadei — Isuse, Domnul meu — Bogății și săracii. Sf. maslu — Cărțile, Cărți rele.

Octombrie 1935 No. 28—32

Dr. Titus Malai, Cavalerul lui Dumnezeu — Papa Pius XI, Despre Sf. Francisc — Episcop Dr. Iuliu Hossu, Icoana în frățirea universală. (cent. VII dela Moartea Sf. Fr) — Episcop Alex. Nicolescu, Cuvântarea rostită de Sf. Francisc înaintea Papei Inocențiu III pentru a dobândi aprobarea Ordinului mondial înființat de el — P. Fr. Mattas Cântec în cinstea Sf. Francisc — Sf. Francisc de Assisi (Traducere de Păr. Anton Tălmăcel) Cântecul Făpturilor — Tițica Domșa Puterea Crucii — Sf. Francisc pe urmele lui Isus meditație Ordinul al treilea: Terțiarii — Sf. Francisc și sărăcia — Bogăția nu înseamnă fericire — Sămânța Evangheliei — Dr. Titus Malai, Cu diavolul nu te juca!.. — Sfințirea Steagului Terțiarilor — V. Corul „Sfânta Maria“ din Cluj — De toate — Hristos totdeauna biruște — Cântați cu inima curată — Ziua Misiunii — Din viața misionarilor — Organizarea misionarismului catolic — Din locurile Sfinte, Capernaumul — Progresul catolicismului între păgâni — Icoana vie a Sfintei Fecioare — Dor după Isus — Sf. martir Dimitrie — Vasile Militaru, Psalmul 46 al lui David — R. Hristos Rege „Quas primas“ (Enciclica Sf. Părinte din 11 Dec. 1935) — Păr. Pompeiu Onofreiu, Cine va fi urmaș? — Presa — Cana Galileiei.

Noembrie 1935 No. 33—37

Iuliu Maior, Scopul omului — Gh. Coșbuc, Patima Proceselor — Băiatul meu nu are lipsă de religie! — Leacuri pentru boale sufletești — Răsplata unei fapte bune — Drum drept — Să ținem la Hristos — I. Gârleanu-Hubic, Creștin sunt... — Samarineanul milostiv — Singurul mod — P. Dulfu Pilda Samarineanului milostiv — Pr. G. Negură, Unde e moartea? — N. Iorga „Sfânta Duminecă“ — Ier. C. Rădulescu, Cum împlinim voia lui Dumnezeu? — Vorbe cu tâlc — Informațiuni — Unde duce necredința Tot ce este în lume e peritor, ☉

poartă de zidit (după o revistă franceză) — Conștiința — Omul nebulos — „Acest comediant sunt eu“ — Voința — Ce am făcut? — Caritatea Sfinților — G. Coșbuc — Linguirea și necinstea, răsplata lor — Sf. Francisc de Assisi — Fr. Lucian Pop — Adevărata pomană — Pilde — Suflete sfinte din copilărie — O arătare din paradis — Sfânta cuminecătură — Regula Ordinul al treilea al Sfântului Francisc prescurtată — Septimiu Popa — Isuse miluește-mă — Dr. Emilian Lemenyi — Creștinul și Sfânta Scriptură — Rugăciuni în cinstea Sf. Francisc — Cunoaște sufletul de Valeriu Măgureanu — P. A. — Un obicei necreștinesc — Programul Sfințelor Misiuni.

Decembrie 1935 No. 38—40

Dr. Emilian Lemenyi — Mesia, regele păcii — Sfântul Francisc de Assisi — Rugăciuni în cinstea Sf. Francisc — Cuvinte de îndrumare ale Sf. Francisc către Frați — Păr. Pompeiu Onofrei, Cum vei învinge? — Dr. Titus Malai, Vieța creștină în lumina bucuriei de Crăciun — Trad. Emil Tatar, Închinare către Isus în ziua de Crăciun — Dr. Emilian Lemenyi, Peștera din Viflaim — Cetatea Viflaimului — Tițica Domșa, Viflaimul — Mărire lui Dumnezeu — O faptă mare a Papei Pius X — Păr. Aurel Papiu, La ieslea sfântă!

Anul II

Ianuarie 1936, No. 1—4

Anul nou — Iordanul — R., Am văzut murind pe pe un bătrân preot — Ce trimite Dumnezeu, totul este bun — Toate's bune — Și necazurile ne sunt în folosul nostru — Pr. Iosif Tălmăcel, Piară sudalma — Cum putem crede în Dumnezeu — Umilința Sfântului Francisc — Ce sfaturi ne dau sfinții — Meditație despre Sf-ta Euharistie — Sgârcitul păcălit — Cum lucrează Dumnezeu în sfinții săi — Întrebare și răspuns — Dr. Titus Malai, Farul credinței — Oare e departe Iadul? — Dr. Emilian Lemenyi, Lanțul sfântului Petru — Care este calea mântuirii? — Rugăciunea noastră la râul Iordan — Aviz — Lenea — Păr. Cosma Avram, Vieța Creștină — R., Numai zece minute — Ce nu se poate cumpăra cu bani — Zborul sfinților spre cer — „Nu sunt mai rău decât alții“ — Comoara ce ne trebuiește.

Febbruarie 1936, No. 5—9

Dr. Emilian Lemenyi, Vameși vechi, vameși noi — Singurul rău adevărat — Sfânta Maria și cei bogați — Cum putem fi pururea veseli — Pagubele minciunii —

La Tribunal — Un moșneag de 15 ani — Fiul răătăcit
 — Oct. Butur, Taina Tainelor — N., Dece plângi? —
 † Episcopul Nicolae Ivan — Ziua dreptății — I. P., Isus
 Hristos revoluționar? — Oamenii în zilele din urmă —
 Ion N. Pop, Apostoli noi — Ordinul al III-lea Fran-
 ciscan: Ordinul Pocăinței — Un cuvânt a lui Hindenburg
 — Evlavie princiară — Despre post — Despre cumpăt
 și înfrânare — Mângâiere — Gavril Mureșan, Isus ne-
 cere fapte — Ion N. Pop, „...Trăiți mai confortabil!“
 — Despre rugăciune — Dece a suferit Mântuitorul? —
 Trimisul lui Dumnezeu.

Martie 1936, No. 10—13

Ion Agârbiceanu, Comunismul și religia
 „Clujul Creștin“, Plivind neghina
 Dr. Titus Malaiu, Comorile Cerului
 Păr. Cosma Avram, Vieța Creștină
 Din cuvântarea întâia a Sf. Ioan Gură de Aur despre
 pocăință
 Păr. P. Domșa, Dece mă bateți?
 Oct. Butur, Taina Tainelor
 Dr. Emilian Lemenyi, Vino după mine
 „Clujul Creștin“, în semn de recunoștință
 Șilviu Tarța, Porunca Sfântă — Impărătească
 Pe Golgota (Din Locurile Sfinte)
 Prot. Clemente Pandrea, Eu pentru aceasta am venit ca
 să mărturisesc adevărul
 Ivașcu Gavril, Rânduri pentru dascălul meu: Grigore
 Dunca
 E. D. M., Rămâi cu mine...
 v. c. Cititi scrierile bune
 „Nycenas“, Dai până atunci?...
 Informațiuni

Aprilie 1936, No. 14—17

P. S. S. Episcop dr. Iuliu Hossu, Vieța nouă
 I. Agârbiceanu, Sărbătoarea credinței
 Păr. V. Chindriș, Învierea
 Septimiu Popa, Bucurați-vă!
 Augustin Pop, Zi de paști
 Cine au fost tâlharii răstigniți odată cu Isus Hristos?
 (Legendă)
 Protopop Petru Domșa, Vestitorii învierii
 Scrisoarea Regelui Abgar către Isus
 Ion Pop, Credința vie
 Șilviu Tarța, „Toma“ veacului nostru

Aurora Bârlea, Gânduri pentru Tine . . .
 Gavril Mureșanu, Fecioara Maria și copiii (Trad.)
 Sf. Ioan Gură de Aur, Despre lux și podoabe
 Chipul și înfățișarea lui Isus după mărturia unuia care
 l-a văzut
 Păr. Delaolt, Hristos a înviat!
 „Nycenas“, Ouă roșii
 P. V., Calea Sfintei Cruci.

Mai 1936, No. 18—21

Pr. M. Craia, Vrei să fii sănătos?
 Protopop Petru Domșe, Amăgiri amare
 Suciu Ioan, Spre o nouă vieță
 „Nycenas“, Câți în Hristos ne-am îmbrăcat?
 Aurora Bârlea, Luna Preasfintei Fecioare Maria
 Pr. M. Cr., Femeia creștină
 Tămaș Valentin, Pentru Maica Domnului
 P. V., Cum ocrotește Maica Domnului pe evlavioșii săi?
 G. COȘBUC, Neamurile la Dumnezeu
 Fapte, pilde și asemănări: Infrânarea; De unde ști;
 Inima se îndreaptă spre Dumnezeu
 Din Epictet, Semnul înțelepciunii
 Reprezentație de teatru

Iunie 1936, No. 22—25

Dr. Titus Malai, Focul biruinței Rusaliilor
 Aurora Bârlea, O, Spirite Sfinte
 Pr. M. Cr., De ce s'a pogorît Sf. Duh peste Apostoli
 în chipul limbilor de foc?
 P. dr. E. Dăianu, Un sfânt pribeag Român
 Aurora Bârlea, Despre iubire . . .
 Gavril Mureșanu, Fecioara Maria și familiile
 P. V., Căminul de zi „Sfânta Maria
 Studiu asupra presei
 Informațiuni

Iulie 1936, No. 26—29

M. Procopie, Duhul Sfânt a grăit prin proroci
 Aurora Bârlea, Despre muncă . . .
 Dr. Elie Dăianu, Minunile unei vieți sfinte
 Livia Deciu, Darea de seamă asupra înființării și func-
 ționării „Căminului de zi Sf. Maria“ a copiilor săraci
 din cartierul Iris, Cluj. — Raportul Comisiei Căminu-
 lui către Adunarea Generală a Reuniunii „Sf. Maria“
 din Iunie 1936

- I. N., O înălțătoare serbare religioasă în Cartierul Iris,
Cluj. — P. S. S. Episcopul Dr. Iuliu Hossu sfințește
piatra de temelie la noua biserică
P. V. Inscăunarea noului Episcop ort. Nicolae Colan la Cluj.

August 1936 No. 30—33

- Episcop Dr. Iuliu Hossu, Mănăstirea Nicula va avea
călugări
Ion Agârbiceanu, Preacurata
Septimiu Popa, Isvorul Precestei
P. V. Mănăstirea Nicula
Protopop P. Bomsa, „Născătoare de Dumnczeu“
V. Tarța, Maica Domnului și Mănăstirea (Poezie)
Episcop Dr. Alex. Nicolescu, La hramul sărbătorii (după
meditațiile de Vercuyse)
Păr. Dr. D. Neculăieș, Hristos Fiul omului

Septemvrie 1936

- Dr. I. Dăianu : Un Sfânt Pribeag Român.

Octomvrie 1936 No. 34—37

- Aurora Bârlea, Inv. Model de iubire...
Cel așteptat
O înaltă distincție
I. Silvanus, Balaurul roșu
Elena Dr. Aciu n. Fabian, Amintiri
O nouă biserică românească în Cluj
Operația sufletului
Cum e sufletul ?
E. Gherasim, Din Spania eroică. Asediul cetății Alcazar
din Toledo
I. P. A apărut nou
Slujitorii diavolului își fac de cap
Cerul e vrednic de suferințe și mai mari
De toate
Invitație
Doliu
Aviz
Poșta Administrației

Noemvrie—Decemvrie 1936 No. 38—52

- Episcop Iuliu Hossu, Pe pământ pace...
I. Agârbiceanu, Răsărit'a lumii lumina cunoștinții
Dr. T. Malai, În sbor de vultur
Pr. M. Procopie, Nazaretul și Betleemul
Alexandru Aciu, O stea la răsărit
Pr. Cl. Pandrea, Gânduri de Crăciun

Iosif Pojar, Pentru tine
 Nycenas, Din desaga lui Moș Crăciun
 Septimiu Popa, Magii dela răsărit
 Pr. Vasile Cosma, Vino, Impărat ceresc
 Octavian Șireagu, Prilostiri puerile
 C. Gane, Crăciunul Domnișelor
 Pagina Reuniuni Mariane
 Aurora Bârlea, Inv. Lângă Tine ..
 Oameni și Fapte
 Al. Bujor, In imperiu moralității
 Al. N. Poruțiu, Un laș și un trădător R. Salengro
 CRONICA : Prin muncă și dragoste (P). — Cuvinte de
 sus. — Spre catolicism, Englezii părăsesc religia angli-
 cană. — Al 33-lea congres euharistic internațional. —
 Un profanator de odăjdii sfinte.
 Anunț: Redacția, — Cunună eternă, —, Către abonații
 noștri — Poșta administrației.

BCU Cluj / Central Library Cluj

Mulți dintre cititorii noștri au colecționat revista
 și ne-au cerut cuprinsul ei. Incheindu-se în Martie 23,
 doi ani de când a apărut, am publicat acum cuprin-
 sul anilor 1935 și 1936.

Numărul viitor va apare la 21 Martie, dela care
 dată se va trimite numai la acei cititori cari o vor
 plăti.

ADMINISTRAȚIA REVISTEI

Deoarece o mulțime de reviste au sosit în timp ce revista noastră era terminată, recenziile lor se vor face în numărul viitor.

Redacția.

Poșta Administrației

Au plătit câte 50 lei pe anul 1936 următorii Domni abonați al Revistei noastre, cărora le mulțumim pentru prețiosul sprijin ce i-au dat revistei prin achitarea abonamentului, rugându-i în același timp să binevoiască a răspândi cât mai mult revista noastră și a ne câștiga noi abonați.

Varva Mihaila, Ciolnea Dochită, Pop Petru, Suteu Ioan, Pe-tean Vasile, Ilea Alexandru, Săplăcan Gavris, Daboc Iulian, Socaci Victor, Boldor Silviu, Dabac Ioan, Pura Petru a Cătani, Mânzat Todor, Preot Aug. Voldor, Pop Gavrilă, Dican Petru, Huț Todor, Pura Nicolae a Cătani, Boldor Gheorghe, Săplăcan Nicolae, Ilea Gavrilă, Chereches Gavris, Sărnovan Ioan, Jurca Grigore, Rusu Ioan, Preot Eugen Cerghi, Blajan Vasilică, Pălincaș Ioan, Mureșan Ioan, Mecea Grigore, Preot Ioan Török, Galea Alexandru, Părin-tele Mureșan Ioan, Handrabut Grigore, Vascan Ioan, Bojor Gavris, Pop David, Maxim Vasile, Boldor Ioan I. Filip, Bujor Petru I. Todor, Bujor Nicolae I. Todor, Haragus Alexa Tăutu, Prundus Valer, Dima Mitru I. Nicolae, Cozma Mihai, Bob Augustin, Prundus N., Bojor N., Prundus T. I. J., Boldor Ch. a. A., Mirza Anica, Chețoi V., Pop I., Pop P., Pop Gh., Pop I., Bojor N., Botis N., Pop N., Bujika I., Pura T., Zanc S., Haragus V., Boldor A., Prundus I., Timar V., Mureșan D., Prundus D., Oița P., Băeș A., Mureșan P. Restul încasărilor îl vom publica în nr. viitor

CENZURAT.

Red. resp. Pr. V. Chindriș

CUPRINSUL :

EPISCOP IULIU : Pe pământ pace ...
I. AGARBICEANU : Răsărit'a lumii lumina cunoștinții.
Dr. T. MALAI : In sbor de vultur.
Pr. M. PROCOPIE : Nazaretul și Betleemul.
ALEXANDRU ACIU : O stea la răsărit.
Pr. CL. PANDREA : Gânduri de Crăciun.
IOSIF POJAR : Pentru tine.
NYCENAS : Din desaga lui Moș Crăciun.
SEPTIMIU POPA : Magii dela răsărit.
Pr. VASILE COSMA : Vino, Impărat cereș.
OCTAVIAN ȘIREAGU : Prilostiri puerile.
C. GANE : Crăciunul Domnițelor.
PAGINA REUNIUNI MARIANE.
AURORA BĂRLEA, inv. : Lângă Tine...
OAMENI ȘI FAPTE
AL. BUJOR : In Imperiu moralității.
AL. N. PORUȚIU : Un laș și un trădător R. Salengro.

CRONICA :

Prin muncă și dragoste (P.). — Cuvinte de sus. — Spre catolicism. Englezii părăsesc religia anglicană. — Al 33-lea congres euharistic internațional. — Un profanator de odăjdii sfinte.

Anunț : Redacția, — Cunună eternă, — Către abonații noștri — Poșta administrației.

Redacția și Administrația : Cluj P. Cuza Vodă No. 12.
Apare sub conducerea unui comitet
Abonament anual 50 Lei.

A.
101

(1927) 101

1927